

Zondag 22 januari 2023, Derde zondag door het jaar A

Eerste lezing: Jesaja 8,23b – 9,1-3

Evangelie: Matteüs 4,12-23

Homilie

Het gebeurt niet zo dikwijls met de zondagslezingen maar vandaag komen er geen kunstgrepen aan te pas om de eerste lezing en het evangelie met elkaar in verband te brengen. De evangelist Matteüs citeert letterlijk uit Jesaja en herhaalt de heilsboodschap van de profeet: de belofte van de overgang van duisternis naar licht en dat dankzij het ingrijpen van God. Voor hen die verder lezen in Jesaja is het toch niet helemaal koek en ei want er wordt wel een kind geboren dat de titel “Vredesvorst” krijgt maar enkele verzen later is het refrein toch weer boosheid, toorn en haat – maar deze verzen worden in het evangelie van Matteüs niet geciteerd.

Wat Matteüs ons wel aanbiedt op deze zondag is het begin van het openbare leven van Jezus. We hoorden eerder over zijn geboorte en het bezoek van de magoi uit het oosten, de vlucht naar Egypte en de terugkeer naar Galilea en Nazaret, het optreden van Johannes de Doper en het doopsel van Jezus zelf en dan veertig dagen en nachten in de woestijn en de drie bekeringen door de duivel. Dat zijn allemaal gebeurtenissen ‘in kleine groep’. Maar nu – na het citaat uit Jesaja: “het volk dat in de schaduw van de dood gezeten was, over hen is een groot licht opgegaan” – dat licht is wat Jezus predikt: “Bekeert u, want het Rijk der Hemelen is nabij!” Het duurt dan enkele verzen voor we meer horen over de inhoud van dat Rijk der Hemelen. En bijna achteloos verhaalt Matteüs ons de roeping van de eerste leerlingen: Simon die Petrus wordt genoemd en zijn broer Andreas, en de broers Jacobus en Johannes – het zijn alle vier vissers en dus mensen die hard labeur gewoon zijn maar jammer genoeg ook alleen mannen; wat zou onze kerk er toch anders uitzien als er bij de eerste ‘roepingen’ ook vrouwen waren geweest...

Jezus blijkt volgens Matteüs op een heel eenvoudige manier deze vissers te werven: “Kom, volgt mij: ik zal u vissers van mensen maken” – de netten, de boot, zelfs hun vader worden meteen achtergelaten en zij volgen Jezus. Maar dan krijgen we ook een soort inzage in wat Jezus doet: hij is een leraar in de synagoge, hij verkondigt de blijde boodschap van het Koninkrijk en hij geneest alle ziekten en alle kwalen. Hoe eenvoudig het ook beschreven staat in het evangelie volgens Matteüs, hij laat het openbare leven van Jezus toch met een paukenslag beginnen – de volgende verzen maken dat duidelijk: “Zijn faam ging uit over geheel Syrië en men bracht allen tot Hem die er slecht aan toe waren, die door velerlei ziekten en pijnen gekweld werden, bezetenen, lijdens aan vallende ziekte en lammen. En Hij genas hen allen!” De oproep tot bekering, de verkondiging van de Blijde Boodschap is het samengaan van woord en daad, van wat we volgende week zullen horen in de ‘zaligsprekingen’ en in het ‘heel worden’ van mensen – tot en met het moeilijke “Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen opdat zij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden en het laat regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen”.

Matteüs drukt ons op het hart: “Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij” en Jezus is de leraar die de Blijde Boodschap brengt en ziekten en kwalen geneest. We zien ook iets hiervan in de zogenaamde bekeringen in de woestijn: “Niet van brood alleen leeft de mens... gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen... de Heer uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen”. Dat klinkt als goede raad in mijn oren en ook voor morgen/vandaag: Teuntje en zijn varkentje zijn het hier denklijk helemaal mee eens...!

Jan Jans